

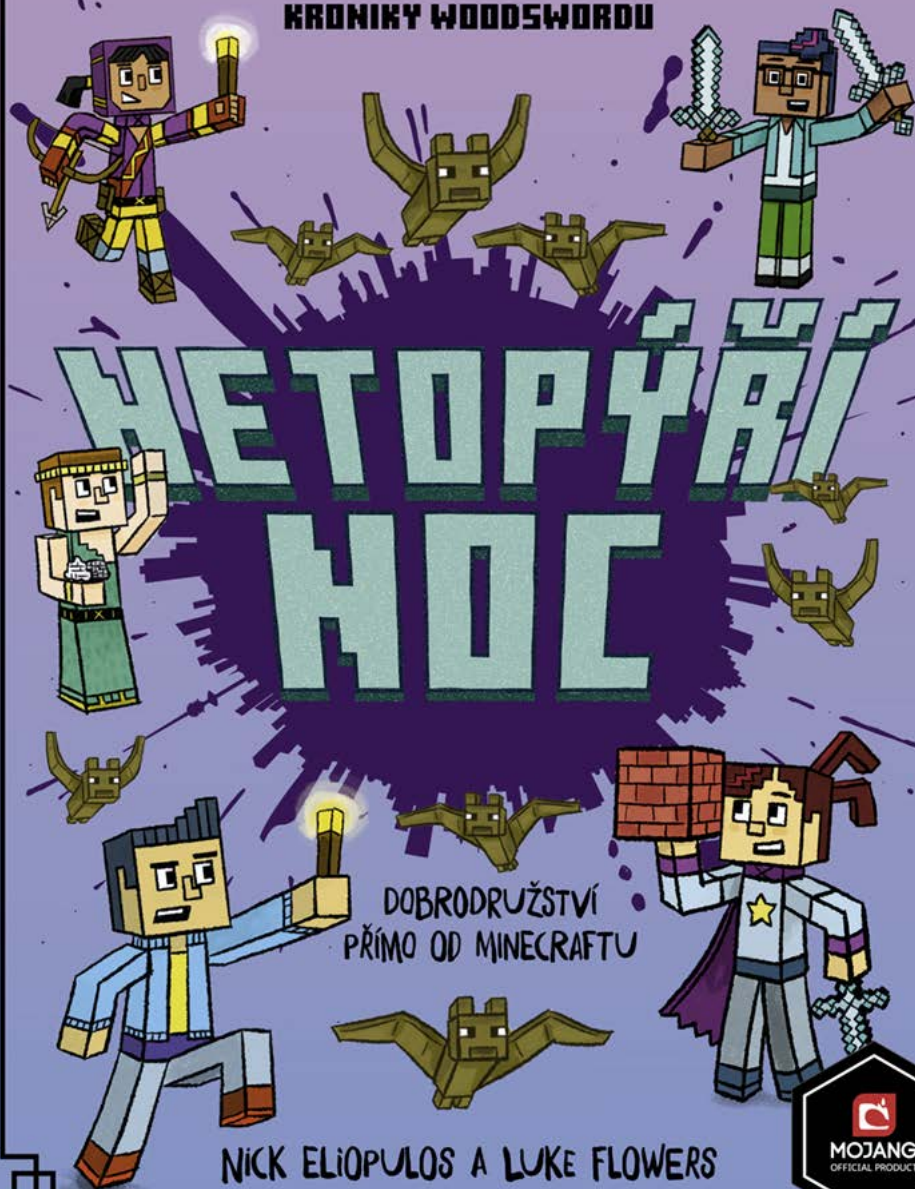

MOJANG

MINECRAFT

KRONIKY WOODSWORDU

DOBRODRUŽSTVÍ
PŘÍMO OD MINECRAFTU

NICK ELIOPULOS A LUKE FLOWERS

MOJANG
OFFICIAL PRODUCT

Minecraft Kroniky Woodwordu 2 Netopýří noc

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT
Publishing

kolektiv

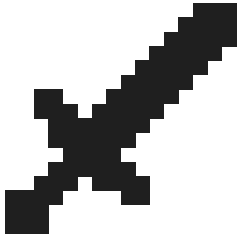
Minecraft Kroniky Woodwordu 2 – Netopýří noc – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

MOJANG

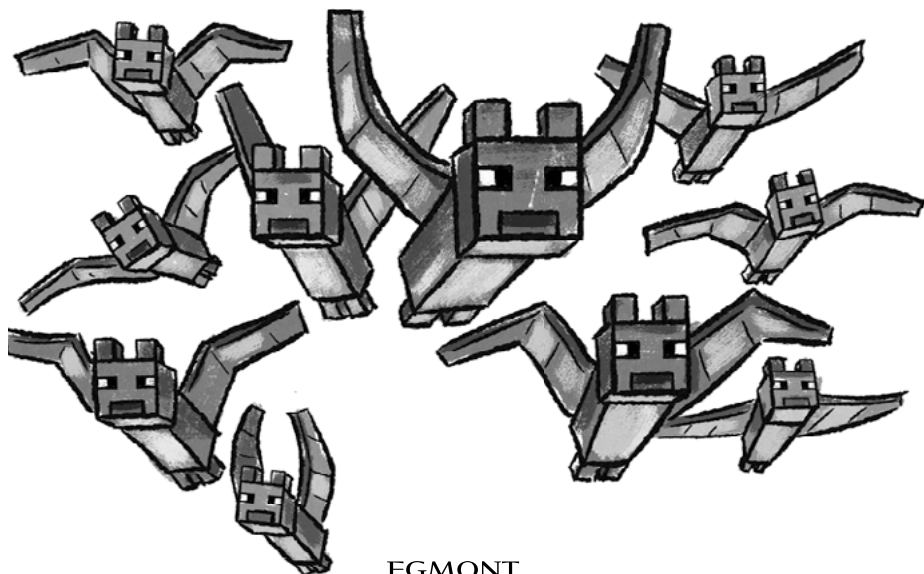
MINECRAFT

MOJANG

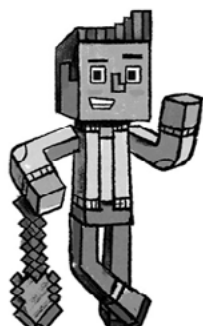
MINECRAFT

НЕТОПЫРИ НОС

EGMONT

SEZNAMTE SE S HRÁČI

MORGAN

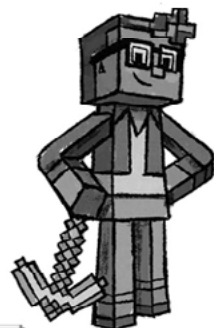
PO

ASH

JODI

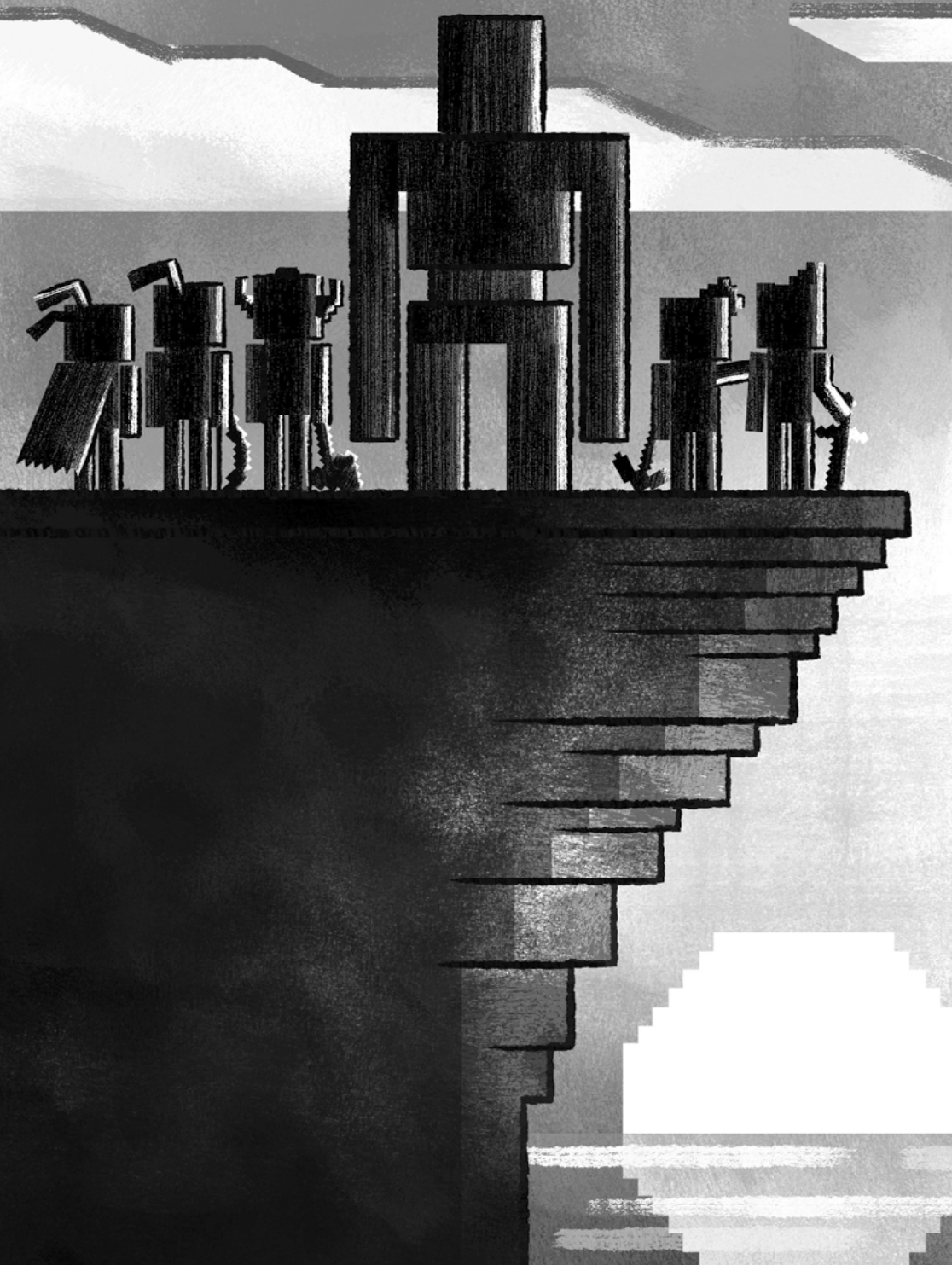
HARPER

PANÍ MINERVOVÁ

DR. CULPEPPEROVÁ

Prolog

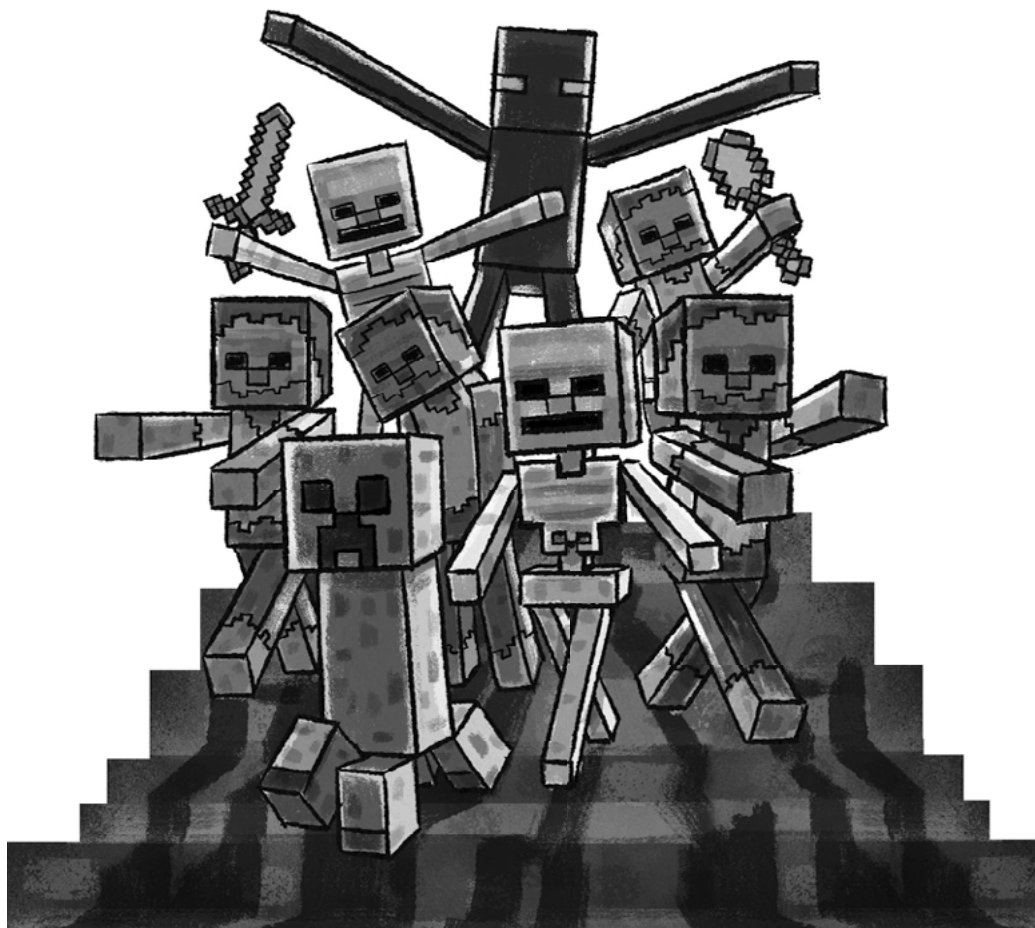
PŘI FLASHBACKU JE VŽDY TMA. PŘÁVĚ TEHDY ZOMBIE ÚTOČÍ!

U přibývajícím šeru vedle sebe stálo šest postavěk.

Pět z nich bylo spolužáky a přáteli. Někteří jen krátce, přesto je nedávné podivné události naučily spolupracovat, chovat se jako tým. Ale **dnešní události měly být skutečnou výzvou.**

Šestá postava byla vyšší a širší než ostatní. Nebyl to člověk. Její kůže byla šedá a ze železa. Oči jí rudě zářily. A přátelé doufali, že jim dokáže pomoci.

„Připravte se,“ řekl jeden z nich. **„UŽ PŘI-
CHÁZEJÍ!“**

Byla to pravda. Nedaleko se zjevila obrovská skupina monster – zombie, kostlivců a dalších nepřátelských mobů. Viditelní byli jen v záři měsíce, který právě vystoupal na nebe. **A mířili rovnou k těm šesti postavám.**

Kapitola 1

NETOPÝŘI, ČÁST PRVNÍ: JSOU TO KAMARÁDI, NEPŘÁTELÉ, NEBO SPOLUŽÁCI?

Ash Kapoorová pozorně poslouchala, až uslyší své jméno. Nechtěla být omylem označena za nepřítomnou, přestože její učitelka, paní Minervová, ocenila lesklé červené jablko, které jí Ash před příchodem do třídy položila na stůl.

Paní Minervová se snažila zapsat si docházku, ale **podivný zvuk**, vycházející z ventilace, ji vy-

rušoval. Ash, sedící v zadní lavici, postřehla, že ji to vadí.

„**Po Chen,**“ pokračovala ve vyvolávání žáků učitelka.

Ashin kamarád Po se otočil na svém vozíku. Zvedl paži, jako by měl střílet na koš. **Po byl to-**

tiž mistrem na basketbalovém hřišti.

Díky **jeho dovednostem ho** jako sportovce na škole každý znal. „Tady!“

Po vyvolání několika dalších jmen paní Minerová směrem k žákům řekla ještě jedno: „Harper Houstonová.“

Harper jako obvykle četla, proto jen vytasila ruku, aniž by zvedla oči od učebnice.

Ash si Harper hodně považovala, **v jejích očích byla skvělá. Zejména v matematice a vědách.** Také měla skvělou paměť. Zdálo se, že si dokáže zapamatovat snad všechno, od vzorců algebry až po narozeniny posledního kamaráda.

Ash byla další v abecedním pořadí třídního seznamu. Počkala, až paní Minervová vysloví její jméno, poté zvedla ruku a krátce se s učitelkou střetla očima. Paní Minervová se usmála, přikývla a odškrtnula si Ash jako přítomnou.

Ash byla **na Woodswordské střední škole** nová. Do města se přistěhovala teprve před pár týdny. Ale když už zde byla, chtěla mít maximální účast. Chtěla být nejlepší ve všem, co zrovna dělala. Díky svému přístupu ostatně získala spoustu **skautských dovednostních odznaků**.

Z ventilace se ozval další tichý zvuk, následovaný kovovým řinčením. Ash se rozhlédla okolo sebe. **Zdálo se, že to nikdo jiný nepostřehl.**

Možná jen ventilace pracovala trochu hlasitěji. „Jodi Mercadová,“ pokračovala učitelka. Ash se usmála. Jodi byla první kamarádka, kterou zde našla. Byla kreativní, nebojácná a tak trochu divná. **Jelikož Jodi přeskočila ročník**, byla mladší a menší než její spolužáci. Byla však stejně

chytrá a bystrá jako oni a Ash ji považovala také za nejlepší umělkyni ve třídě.

Jodiin starší bratr byl dalším na seznamu. **Byl posedlý Minecraftem**, stejně jako Ash. Byla to jedna z mnoha věcí, které měli společné.

„Morgan Mercado,“ řekla paní Minervová.

„Tady!“ hlásil obratem Morgan. Mluvil hlasitě.

Hluk z ventilace se znovu vrátil. A byl hlasitější. Skoro jako kdyby něco ve ventilaci reagovalo na jeho hlas. Jako kdyby se to tam protáčelo a drobně *cvrlikalo*.

Tentokrát už to postřehla i Jodi.

„Co to bylo?“ špitala tiše mezi rty.

Ash jen **pokrčila rameny**, jako by říkala „nemám ponětí“.

Ve stejný okamžik se dveře do učebny rozletěly a prudce **bouchly do zdi**.

Zjevila se v nich jejich přírodovědkyně, doktorka Culpepperová. „Paní Minervová,“ zvolala, sotva popadajíc dech. „**Přišla jsem vás varovat...**“

Než stačila dokončit větu, otvor do ventilace nad Ashinou hlavou se otevřel. Do učebny vlétly desítky tmavých potvůrek – vrčely, cvrlikaly, mávaly a třepotaly křídly.

„Jsou to...?“ ptala se z otevřenou pusou Jodi.

„**Netopýři!**“ vykřikla mezitím Ash.

V učebně vypukl chaos. **Děti ječely**. Někteří žáci se přikrčili k zemi, jiní se snažili netopýry odehnat učebnicemi.

Ash se schovala pod lavici. Stihla postřehnout, že Jodi udělala totéž.

„**To je peklo!**“ řekla Ash.

„Já vím!“ odvětila Jodi. „Ale to já miluju!“ zasmála se navzdory situaci Ash. Jodi v tom samozřejmě viděla humor.

Paní Minervová odháněla netopýry, kteří **mířili k jejím kudrnatým vlasům**. „Všichni

ven!“ zavelela k žákům. „Pospěšte si, prosím. Ale neutíkejte!“

Ash si přála běžet, ale zcela dostačovalo i plazení. Musela si ještě přehodit na záda batoh.

Většina spolužáků už byla na chodbě, **když si Ash najednou uvědomila...**

Nechali tam **Barona Mazlíka!**

Na okamžik zaváhala, načež se otočila a zamířila zpět do učebny.

„Ash!“ zvolala Jodi. „Co to, proboha, děláš?“

Baron Mazlík byl třídní křeček. Byla Ashina práce a povinnost, stejně jako Morganova, starat se o něj. **Neměla strach, že by mu netopýři ublížili,** ale také si nemyslela, že je dobrý nápad nechávat ho tam.

Kromě toho ještě nedostal svou ranní sušenku.

Když se Ash doplazila na konec místnosti, rychle vstala, přehodila si batoh přes rameno a popadla klec s křečkem. Vzít celou tu obří věc bylo rychlejší než z ní dostat křečka ven.

Klec však byla těžší, než vypadala.

„Ukaž, pomůžu ti,“ ozval se zničehonic Morgan.

Ash se otočila, načež zjistila, že ji Morgan následoval zpět do učebny. **Netopýr ji přitom málem trefil svým dlouhým křídlem do tváře.** Bylo to těsné. Teď byla opravdu moc ráda, že tam Morgan je.

S jeho pomocí najednou klec vážila jako peří. Přikrčili hlavy a během pár vteřin přeběhli celou třídu.

Paní Minervová za nimi **zabouchla dveře.**

Ash se na Morgana usmála. „Díky, že ses pro mě vrátil.“

On jí úsměv opětoval. „Díky, žes myslela na Barona. Byla tam taková panika, že jsem na něj dočista zapomněl!“

Zdálo se, že křečka se celé to vzrušení kolem netopýrů vůbec netýkalo. Působil, jako by to nenadále vzrušení ani nepostřehl. Zvláště, když mu Ash do klece prostrčila jeho sušenku.

„Minervová, omlouvám se,“ řekla doktorka. Stále ještě v jejím hlase **bylo cítit vzrušení,** nervózní tón. „Chtěla jsem vás před těmi netopýry varovat. Nenapadlo mě, že by je **můj hlučný příchod** mohl vylekat.“

Zatímco doktorka se ještě nepřestala hyperaktivně hýbat, paní Minervová se zdála být – jako vždy – v naprostém v klidu. Dala ruce v bok. „A jak jste věděla, že je ventilace plná netopýrů?“ zeptala se. „Byl to snad další z těch vašich ‚malých projektů‘, doktorko?“

„Nemám s tím nic společného!“ trvala na svém doktorka, mávající kolem sebe rukama, aby svým slovům dodala váhu. „Dnes ráno jsem postřehla a rozpoznala **zvuky** vycházející z ventilace. Celé ráno jsem zvuky sledovala od třídy k třídě,“ pokračovala doktorka Culpepperová.

Paní Minervová vypadala, že učitelce přírodovědy nevěří ani za mák. „Alespoň je venku hezky,“ podotkla. „Třído, zamiřte na hřiště. Přijdu za vámi, hned co informuju pana ředitele.“

„A co Baron Mazlík?“ zeptal se Morgan.

„Váš křeček může zůstat se mnou,“ řekla doktorka. „To je to nejmenší, co mohu udělat.“ Vtom doktorka spojila u pusy ukazováčky, jako by si na něco

vzpomněla. „Vlastně jsem si s několika vašimi studenty chtěla promluvit, kolegyně. Mohu si půjčit tady Ash, Harper, Poa a sourozence Mercadovy?“

Ash a Morgan na sebe pohlédli. Doktorka právě vyjmenovala celý jejich minecraftácký tým. To nemohla být náhoda, nebo snad ano?

Ash zauvažovala, jestli jejich tajemství není vyzraženo. Věděla doktorka o hře celou pravdu? Nebo snad o vzkazu, který během hraní našli?

Ozval se pištivý zvuk ve vysokých tóninách, a když Ash zvedla hlavu, uviděla malého netopýra sedět přímo na hlavě paní Minervové. Učitelka ale nepůsobila dojmem, že by si toho vůbec všimla.

Ash si jen unaveně povzdechla. Co-
koliv s nimi doktorka chtěla řešit, stěží to mohla
být větší katastrofa, než událost, která se před ně-
kolika minutami odehrála v jejich třídě. Alespoň
v to doufala.

Kapitola 2

VŠECHNO JE TO LEGRACE A HRA, DOKUD NĚKDO NEUKRADNE VÁŠ SUPER TAJNÝ PORTÁL DO SVĚTA VR

Morgan se šibalsky usmál, když se svými kamarády vstoupil do **počítačové učebny**. *Na tomto místě, pomyslel si, se dějí kouzla.*

A možná že doslova. V otázce magie nebo supervědy stále neměl jasno. Věděl jen, že doktorka vynalezla několik párů **brýlí pro virtuální realitu**. Brýle byly zdobeny podivnými zářícími symboly, které vypadaly jako písmena z nějaké **neznámé abecedy**. Spolu se svými přáteli odhalil, že brýle jim umožňují **vstoupit do skutečné hry Minecraft**. Nebylo to jako ve skutečnosti. Ona to *byla* skutečnost! A bylo to strašně cool!